

Henseender, og det kan ikke gjøre os trygge, naar Talen er om at give Bevillinger, som skulle anvendes derude.

N. Hansen: Jeg skal ikke komme tilbage til at strides med det ærede Medlem om, hvem af os der har læst rettest, men jeg skal forbeholde mig at offentliggjøre Citater af den omhandlede Artikel, som jeg haaber, at i al Fald endel af de ærede Medlemmer, der her ere tilstede, ville læse. De ville da der- efter kunne domme os imellem.

Winther: Det forekommer mig, at der ikke er givet nogen heldigere og mere kraftig Støtte for Modstanden imod det Forslag, som er stillet under Nr. 49, end det Forslag, der er stillet under Nr. 50, og den Begrundelse, som dette har faaet i Særdeleshed af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Echonyder). Han udvillede, hvor farligt det igrunden er at begynde paa Anvendelsen af en saa stor Sum, som de 1,300,000 Rbd. til dette Skib, idet han nemlig sagde, at det efter hans Dverbevisning allerede, naar det blev færdigt, vilde være en Undermaaler ligeoverfor de Krav, som maatte stilles til det. Det forekommer mig, at vi her have et, jeg vil ikke kalde det nyt Bevis, thi det har jo været draget frem før, men et vel overveiet Bevis, idet man paany, trods de Indvendinger, som ere komne derimod, dog fremsætter denne Mening med en saadan Dverbevisning, som det forekom mig, der laa i den ærede Rigsdagsmands Udtalelser. Jeg tror, at den ærede Rigsdagsmand har Ret i at sige: Lader os hellere vente 2 Maaneder til, og lad os faa Planen revideret; lad det Spørgsmaal endnu engang blive overveiet, om det er rigtigt at begynde paa Bygningen af et Skib til 1,300,000 Rbd., naar vi kunne regne os til, at det ikke kan opfylde de Krav, som maa stilles til et saadant. Er det, hvis vi forud kunne sige os dette, økonomisk at gaa ind paa at bevilge 1,300,000 Rbd., naar man ved et Tillæg af 200,000 Rbd. kan faa Noget, om hvilket man dog kan bevise, at det tilfredsstiller de Krav, der kunne gjøres for Diebliffet? Det

forekommer mig at være den rigtige Økonomi, at man bygger saaledes, at det, man bygger, er hensigtsvarende, naar det er færdigt, men at det er den værste Art af Mangel paa Økonomi, naar man begynder paa et saadant Skib, naagtet man forud veed, at det ikke kan opfylde det Diemed, man har sat sig. — En af de Grunde, hvorfor jeg troede, man ikke skulde forhaste sig med at bygge Skibe, var den Uklarhed, der høres at være tilstede, den Strid, der er imellem forskjellige sagkyndige Mænd; dette maa, synes det mig, for os Andre, der ikke have Indsigt i disse Ting, være et i høieste Grad vægtigt Motiv til at holde os tilbage. Det ærede Medlem sagde: Lader os vente i 2 Maaneder, men jeg vil sige: Lader os vente, til Rigsdagen igjen kommer sammen; dertil er der ikke saalænge efter Grundloven. Det forekommer mig, at det er beklageligt, at her ikke foreligger et Forslag, som gaar ud paa at negte det hele Beløb. Jeg skulde med Fornøielse have været med at stille det, hvis jeg havde tænkt mig, at det kunde nytte det Mindste, men her i Thinget er der jo en saadan Tilbøielighed til at styrke Danmarks Søværn, at det er forekommet mig, at man ganske maatte holde sig tilbage i saa Henseende; der er ikke noget Haab i den Retning under de nuværende Omstændigheder, ligesaalidt som med Hensyn til Udgifterne til Hæren. Den anden Grund, jeg havde til at udtale mig, som jeg før gjorde, nævnedes jeg ikke, og den agter jeg heller ikke at nævne, men det var rigtignok aldeles ikke den, at jeg skulde være i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Lixen) med Hensyn til, hvad der er et rigtigt Princip, enten at bygge hurtigt eller at bygge langsomt; det var ikke dert, at en Uoverensstemmelse med ham laa. Saalænge man ikke kan komme bort fra disse Drømmerier om, at vi her i Danmark skulde kunne hamle op med de andre Magter i Europa, der sætte Pantjerfibe i Havet, er der ikke Noget at gjøre her i denne Sal med Hensyn til disse Spørgsmaal; forsaavidt man ønsker at gjøre store Besparelser; der er ikke nogen Udflugt til at sætte Skigt igjennem. Jeg vil med disse Ord kun